

ΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ὑπὸ ΕΡΛ ΤΖ. ΜΑΚΓΚΡΑΦ

Αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις, ποὺ διέπουν τὴν Ἀμερικανικὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθοῦν καὶ νὰ ἐξηγηθεθοῦν ἐξεταζόμενοι μόνον ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τρόπου ζωῆς, γενικῶς. Ἡ ἀρχὴ δὲ ἡ ὁποία ἐπηρεάζει τὸν τρόπον αὐτὸν ζωῆς, εἶναι ἡ βασικὴ ἀντίληψις περὶ ἰσότητος· ὅτι, δηλαδή, ὅλοι οἱ πολῖται πρέπει νὰ τυγχάνουν ἴσης εὐκαιρίας ὅπως βελτιώσουν τὴν κοινωνικὴν τῶν θέσιν καὶ καταλάβουν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξασφαλίσουν δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν αἱ προσωπικαὶ του ἰκανότητες. Τοῦτο μεθεξηγησόμενον εἰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ βασίζεται τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα, σημαίνει ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀποτελῇ προνόμιον τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν γόνοι πλουσιῶν οἰκογενειῶν ἢ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ καταγωγὴ τοὺς ἔχει τοποθετήσει ὑψηλὰ εἰς τὴν κοινωνικὴν βαθμίδα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀντίληψις δὲν ἀποτελεῖ μόνον συμπέρασμα σκέψεων ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐκάστου πολίτου· ἐκπηγάζει, ὡσαύτως, ἀπὸ μίαν ἀδήριτον κοινωνικὴν ἀνάγκην.

Οἱ Ἀμερικανοὶ πιστεύουν ὅτι πᾶν ἄτομον πρέπει νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ βελτιώσῃ τὴν κοινωνικὴν του στάθμην, τὰς οικονομικὰς του συνθήκας καὶ τὴν προσωπικὴν του ζωὴν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰκανότητάς καὶ τὰς φιλοδοξίας του. Πιστεύουν, ἐπίσης, ὅτι αἱ εὐκαιρίαὶ αἱ ὁποῖαι παρέχονται πρὸς βελτιώσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ πολίτου ἔχουν καταστήσει τὴν διαβίωσιν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας εὐχάριστον τόσον εἰς ὅσους ἔχουν γεννηθῆ εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἑκατομμύρια ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μεταναστεύσει κατὰ καιροὺς εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα ἀνωτέρας ἐκπαίδευσεως ἀποδίδει ὅλος ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὸν παράγοντα «ἄνθρωπον». Δὲν ἐπιδιώκει νὰ διαπλάσῃ ἀπλῶς ὅλους τοὺς πολίτας κατὰ ἕνα ὁμοίομορφον τρόπον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἀποβλέπει, ἀντιθέτως, εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν καλύτεραν ἀξιοποίησιν τῶν διακριτικῶν χαρακτηριστικῶν ἰκανοτήτων ἐκάστου ἀνθρώπου. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν ἰκανοτήτων, ἐπαφίεται περισσότερον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἐνδιαφερόντων καὶ τῶν κινήτρων ἐκάστου ἀνθρώπου, παρὰ εἰς τὴν ἀδιάσπα-

στον συνοχήν και την ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογήν ἐνὸς ὁμοιομόρφου σχεδίου. Ἡ βασικὴ αὐτὴ ἀντίληψις μεταθέτει τὴν ἔμφασιν ἀπὸ τὴν στερεότυπον ἐξασφάλισιν γνώσεων σχετικῶν μὲ προκαθορισμένα γεγονότα καὶ ἀριθμοὺς εἰς μίαν πνευματικὴν ἐξερεύνησιν εἰς τὸν τομέα τῶν νέων ἰδεῶν καὶ τοῦ κύκλου νέων θεμάτων. Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξυπακούει ὑποχρεωτικῶς τὴν ὑπαρξίν διδασκάλων, οἱ ὅποιοι νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσφέρουν κάτι περισσότερον εἰς τὸν σπουδαστὴν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν βοηθήσουν ἀπλῶς νὰ ἀφομοιώσῃ μίαν προδιαγεγραμμένην ὕλην· δυνατὸν ὁ σπουδαστὴς νὰ μὴ ἔχῃ τὰς ἀπαιτούμενας βασικὰς γνώσεις, αἱ ὅποια θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἀφομοιώσῃ τὴν ὕλην αὐτὴν καὶ συνεπῶς κανένα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μηχανικὴν, ἀπλῶς, ἀπὸ μνήμης ἀποστήθισίν της. Ἡ νέα ἀντίληψις περὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀπαιτεῖ διδακτικὸν προσωπικὸν προικισμένον μὲ μίαν κάποιαν ἱκανότητα νὰ ἀντιλαμβάνεται εἰς πνευματικὰς ἀνησχίας καὶ τὰς ἱκανότητας ἐνὸς ἐκάστου σπουδαστοῦ καὶ νὰ τοῦ ἀναπτύσῃ τὸ θέμα κατὰ τρόπον πὸν νὰ προσελκύῃ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ νὰ τοῦ καλλιερῇ τὴν δυνατότητα τῆς περαιτέρω αὐτοδιδασκαλίας.

Τὸ Ἀμερικανικὸν κοινωνικὸν σύστημα βασίζεται ἐπὶ τῆς προϋποθέσεως τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως τοῦ δυναμικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν αἱ ποικίλαι ἱκανότητες τῶν πολιτῶν. Ἡ γενικὴ εὐημερία, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ Ἀμερικανικὸν κοινωνικὸν σύστημα καὶ ἡ σταθερότης τῶν ἐλευθέρων δημοκρατικῶν πολιτικῶν θεσμῶν τῆς χώρας εἶναι, κατὰ μέγα ποσοστὸν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν εὐκαιριῶν διὰ μίαν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν εἰς ἕνα διαρκῶς αὐξοῦντα ἀριθμὸν νέων Ἀμερικανῶν.

Μία δευτέρα βασικὴ ἀντίληψις, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ διαφέρει κάπως ἀπὸ τὴν θεωρίαν περὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως εἰς ἄλλας χώρας, εἶναι ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ καλύπτῃ τὸ σύνολον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὰς ἐπαγγέλματα. Ἡ σημασία, ἡ ὁποία ἀποδίδεται εἰς τὴν πρακτικὴν αὐτὴν ἀντίληψιν, ἀναμφιβόλως ἐξεπήγασεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἐκ μέρους τῶν πρώτων ἐκείνων ἀποίκων, οἱ ὅποιοι κατόκησαν τὰς ἀμερικανικὰς ἀκτὰς. Ἐν τούτοις, ἡ πρὸ 100 ἐτῶν θεσπισθεῖσα νομοθεσία περὶ ἀνεγέρσεως ὑπὸ τῶν πολιτειῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἐπὶ γαιῶν τοῦ δημοσίου, παραχωρηθεισῶν ὑπὸ τῆς Ὅμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ ἄλλαι εὐκολαί, αἱ ὁποιαὶ παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ὑπὸ τῶν ἰδρυμάτων αὐτῶν, ἀντικατοπτρίζουν τὴν κοινωνικὴν ἀντίληψιν ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν τάξεων τῆς ὑπαίθρου πρέπει νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία διαφέρει κάπως ἀπὸ τὴν παράδοσιν τῶν «Γραμμάτων» τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἐκ τούτου προέκυψεν ὁ συνδυασμὸς μιᾶς πρακτικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξασκήσεως μὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποια παραουσιάζει ἡ κλασσικὴ, ἀνθρωπιστικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἡ σημασία μιᾶς εὐρείας ἐκπαιδεύσεως γενικοῦ χαρακτήρος

Ἐπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν δημοκρατικὸν πολιτικὸν καθεστῶς, ἕκαστον ἄτομον συμμετέχει εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, διὰ τῆς ψήφου του δὲ ὁ

καθεις υπαγορευει εις την κυβερνησιν τας ενεργειας εις τας οποιας αυτη θα πρεπει να προβη. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαϊον ὅπως ὅλοι οἱ πολῖται ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εὐρυτέραν δυνατὴν καὶ γενικωτέρου χαρακτῆρος ἐκπαίδευσιν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἀποφάσεις των, ἐν σχέσει μὲ τὰ θέματα τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὸ σύνολον, νὰ βασιζονται ἐπὶ ἀξιόπιστων γνώσεων. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως προβλέπει ἓνα σύνολον γενικῶν σπουδῶν, τὸ ὅποιον σκοπὸν ἔχει τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐιδικῶν γνώσεων καὶ ἰκανοτήτων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποκτηθοῦν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐπαγγελματικῶν σπουδῶν. Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ διδασκαλία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας συνοδεύεται ἀπὸ σειρὰν μαθημάτων ἐπὶ θεμάτων ἀνθρωπιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ διδασκαλία τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἱστορίας, τῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν τεχνῶν δίδει εἰς τὸν σπουδαστὴν τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν του, πρῶγμα τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ μίαν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστον ἄτομον καθορίζει τὸ ἴδιον τὰς τυχὰς του ὡς ἀνθρωπίνου ὄντος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι συμβαίνει ὑπὸ τὰ καθεστῶτα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια τὸ κράτος λαμβάνει τὰς σημαντικὰς ἀποφάσεις. Ἡ διδασκαλία, ἐξ ἄλλου, τῆς κοινωνιολογίας, τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν παρέχει τὰς γνώσεις ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι βοηθοῦν τὸ ἄτομον νὰ κατανοήσῃ τὰ κοινωνικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα, τὰ ὅποια διαμορφώνουν ἓνα σύστημα πολιτισμοῦ καὶ ἐξασφαλίζουν διὰ τὸν σπουδαστὴν τὰς γνώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπηρεάσῃ κατὰ τὸ μέτρον του, τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν ζῆ. Αἱ γνώσεις αὗται παρέχουν ἐπίσης εἰς τὸν σπουδαστὴν τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ καὶ κατανοήσῃ ἐκπολιτιστικὰ καὶ πολιτικὰ συστήματα ἄλλων χωρῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὰ διεθνή πράγματα μὲ τρόπον ἀντικειμενικόν.

Βραδύτερον, περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἡ ἀντίληψις αὐτῆ περὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐτέθη ἐπὶ ὀρθολογικῆς βάσεως ὑπὸ μορφὴν μιᾶς ὀλοκληρωμένης θεωρίας περὶ παιδείας ὑπὸ τοῦ ἐξέχοντος Ἀμερικανοῦ φιλοσόφου Τζῶν Ντιούι. Ἀποτέλεσμα τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν ἀντιλήψεων του περὶ παιδείας ὑπῆρξε μία στενωτέρα προσαρμογὴ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὰς νέας κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς κοινωνίας καὶ μία μετᾶθεσις τῆς ἐμφάσεως ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον καὶ κλασσικὸν εἰς τὸ σύγχρονον καὶ τὸ ἐπιστημονικόν. Ἡ ἀντίληψις αὐτῆ περὶ παιδείας εἶναι ἡ αἰτία, ἡ ὁποία, κατὰ κύριον λόγον, ἐπροκάλεσε τὴν ταχείαν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐν τούτοις, κατ' οὐδὲν ἐμείωσε τὸ κῦρος τῶν σχολῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν Γραμμάτων, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶχον εἰδικευθῆ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μηχανολογικῶν καὶ γεωπονικῶν σπουδῶν. Τὸ καθηγητικὸν προσωπικὸν πολλῶν πολιτικῶν Πανεπιστημίων περιλαμβάνει μερικὸς ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμένους μελετητὰς τοῦ κόσμου εἰς τοὺς τομεῖς τῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν.

Ἡ σημασία, τὴν ἀπέδωσεν ὁ Τζῶν Ντιούι εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ «μανθάνειν διὰ τῆς πράξεως» ἐπέδρασεν, ἐπίσης, σημαντικῶς ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ συστήματος ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Ὁ Ἀμερικανὸς αὐτὸς φιλό-

συστήματος ύποτροφιῶν διαφόρων ἐπιπέδων, ἐνισχύει οἰκονομικῶς πτυχιούχους διὰ περαιτέρω σπουδᾶς εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν συγχρόνων ξένων γλωσσῶν. Ἐπιπροσθέτως, ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ σημαντικὸν ἀριθμὸν δανείων εἰς πτυχιούχους ὡς καὶ σπουδαστὰς τοῦ προπτυχιακοῦ κύκλου σπουδῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεχίσουν τὰς μελέτας των εἰς διαφόρους τομεῖς.

Ἐκπαιδευτικὸν σύστημα μὲ ἄμεσα κοινωνικὰ ὀφέλη

Οἱ Ἀμερικανοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ἀριθμὸν πτυχιούχων σχολῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἶχεν ἄμεσα κοινωνικὰ ὀφέλη. Πρόδηλος ἀνάγκη εἰς ἅλας τὰς συγχρόνους κοινωνίας δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐξασφάλισις μιᾶς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερας ὁμάδος πνευματικῶς καλλιεργημένων ἀνθρώπων ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἀλλὰ, παραλλήλως, ἡ ὑπαρξίς μιᾶς δευτέρας ὁμάδος προσώπων κατωτέρων, κάπως, ἱκανοτήτων οἱ ὅποιοι, ὅμως, νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν δραστηριότητα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὴν ἡγήτιδα πνευματικῶς τάξιν.

Ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος ἐπέκτασεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς αὐξήσεως ποικιλίας θεμάτων διὰ σπουδᾶς ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς ἀνάγκας των. Αἱ στατιστικαὶ περὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν διαφόρων τύπων εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἀναφέρουν περὶ τὰ 2.000 ἐπαγγέλματα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν κάποιαν κατηγορίαν γνώσεων ἀνωτέρων ἐκείνων, αἱ ὅποια διδάσκονται εἰς τὰς σχολὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτῶν αὐξάνει μὲ ρυθμὸν 10 ἐπαγγελμάτων κατ' ἔτος. Τὰ κολλέγια καὶ τὰ πανεπιστήμια ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οὕτω δημιουργουμένων νέων ἀναγκῶν δι' ἕνα εὐρύτερον κύκλον γνώσεων μὲ τὴν αὔξησιν τῶν διδασκομένων μαθημάτων. Ἐπιπροσθέτως, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸν ἄνθρωπον διὰ τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὅποιον θὰ ἐκλέξῃ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ νὰ τὸν προικίσῃ μὲ τὰς ἀπαραίτητους γενικὰς γνώσεις, τὰ ἐκπαιδευτικὰ πραγμαγμάματα περιλαμβάνουν τόσον ἀριθμὸν ἐδικῶν γνώσεων ὅσον καὶ μαθημάτων εἰς τοὺς τομεῖς τῶν κοινωνικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀνάλογον εἰς τὰς περισσοτέρας ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου, εἰς τὰς ὅποιαις αἱ σπουδαὶ πέραν τῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἄκρως ἐδικοῦ χαρᾶς κτήρος.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ καθίσταται προσιτὴ εἰς σπουδαστὰς διαφόρων ἱκανοτήτων καὶ ἐνδιαφερόντων, τὰ κολλέγια καὶ τὰ πανεπιστήμια εἶναι ὀργανωμένα κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦν ὅλην τὴν ποικιλίαν τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων καὶ ἐνδιαφερόντων· οὕτως, ἡ κοινωνία ὀφελεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι μεγαλύτερος, συνεχῶς, ἀριθμὸς πολιτῶν καθίστανται καθημερινῶς ἱκανώτεροι νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν. Κατὰ κάποιον μέτρον, τὸ ὑψηλὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις

δλων τῶν τύπων εἶναι σχετικῶς περισσότερον προσιτὴ ἀπὸ ὅσον εἰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑξασφαλίσεως μιᾶς εὐκαιρίας διὰ προκεχωρημένας σπουδὰς εἰς ἓνα σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς νεολαίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀνεξαρτήτως κοινωνικοῦ ἐπιπέδου ἢ οικονομικῶν δυνατοτήτων, ἔχει δώσει νέαν ζωὴν εἰς τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ προσιτὴ ἐκπαίδευσις ἐδημιούργησε συνθήκας κοινωνικῆς εὐελξίας καὶ μίαν κοινωνίαν δυναμικὴν. Χιλιάδες ἀρρένων καὶ θηλέων εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, στερούμενοι τοῦ καταλλήλου οικογενειακοῦ πνευματικοῦ ἐρείσματος καὶ τῶν οικονομικῶν μέσων, κατώρθωσαν, διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, νὰ καταλάβουν ἡγετικὰς θέσεις εἰς τὸν τομέα τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, τῆς τέχνης, τῶν ἐπιστημῶν, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, ἀκόμη δέ, καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτῆς ταύτης τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Ἡ δυνατότης αὐτῆ, τὴν ὁποίαν διαθέτει πᾶς πολίτης ὅπως βελτιώσῃ, διὰ τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας, τὴν θέσιν του εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀποτελεῖ μέγα παράγοντα κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μίαν πολιτικὴν ἀσφαλιστικὴν βάλβιδα.

Αἱ ἀριστεραὶ θεωρίαι ἔχουν μικρὰν μόνον ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν σπουδαστῶν, ὅχι διότι δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ δικαίωμα των διὰ μίαν καλυτέραν ζωὴν καὶ τὰ πλεονεκτήματά της, ἀλλὰ, κυρίως, διότι τὸ Ἀμερικανικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς ὅσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ βελτιώσουν τὸ οικονομικόν, κοινωνικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν των ἐπίπεδον, νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῶν ἰδίων των προσπαθειῶν.

Πρὸς ἓνα ἰδεῶδες ἐκπαιδευτικὸν σύστημα

Οἱ Ἀμερικανοὶ πιστεύουν ὅτι ἡ εὐκαιρία τῆς προωθήσεως παντὸς πολίτου διὰ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ δοθῇ εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, ἀνεξαρτήτως φύλου, χρώματος, φυλῆς, θρησκείας ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ ἔν τῇ πράξει εἰς ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Τοῦτο, ὅμως, ἀποτελεῖ κοινωνικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ φροντίζουν νὰ πραγματοποιήσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὁποῖον ρυθμὸν. Ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐκ παραδόσεως ἐγείρει φυλετικὸς φραγμὸς, τοὺς καταργοῦν ἤδη μὲ ταχὺν ρυθμὸν καὶ ἐγκρίνουσιν τὴν ἐγγραφὴν οἰουδήποτε, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν πνευματικὴν ἱκανότητα καὶ τὴν θέλησιν νὰ σπουδάσῃ. Ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ προγράμματα σπουδῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν προσιτὰ διὰ τὰς γυναῖκας, ἔχουν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἄρει ὅλους τοὺς περιορισμοὺς ἐν σχέσει μὲ τὸ φύλον τοῦ αἰτούντος σπουδαστοῦ.

Αὐταὶ εἶναι αἱ βασικαὶ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Τὸ σύστημα δὲν εἶναι τέλειον. Εὐρίσκειται εἰς μίαν ρευστὴν κατάστασιν ἀναπροσαρμογῆς πρὸς τὰς νέας ὑπὸ τοῦ λαοῦ παραδεδεγμένας θεωρίας περὶ κοινωνικῆς διαβιώσεως. Πάντως, τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα ἔχει ἀποδειχθῆ ὡφέλιμον διὰ τὴν χώραν. Πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῇ πιθανώτερον ὅτι τοῦτο θὰ διαμορφωθῇ εἰς τὸ μέλλον βάσει τῶν ἰδίων αὐτῶν καθιερωμένων γενικῶν γραμμῶν καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑποστῇ ἐπαναστατικὰς μεταρρυθμίσεις.